

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc Charita

říjen 2019



DO PAPUČÍ! I NA FOTBALOVÉM STADIONU. Nejen v Charitách, ale také v ulicích měst, v divadlech nebo třeba na fotbalovém trávníku bylo v říjnu vidět dobrovolníky obuté v papučích. Dávali tak vědět o tom, že je možné, aby nevléčitelně nemocní mohli dožít svůj život důstojně a doma. Do kampaně Papučový den se zapojili také hráči z 1. FC Slovácko. Více se dočtete na str. 13.

Foto: Archiv 1. FC Slovácko

obsah

Duchovní slovo:

Také svatí v nebi a duše v očistci patří do společenství věřících.....2

Zprávy z arcidiecéze:

Charitu, péči o druhé a mnohem víc přiblížil adaptační kurz.....2

Premiér přislíbil peníze na záchranu domácí zdravotní péče.....2

Haiti, Gruzie, Ukrajina a Uganda. Lidé se s Charitou vydali na cestu dobrovolníka.....3

Ve volném čase pomáhá druhým.....4

Zprávy z Charit:

Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Otrokovice, Šternberk, Uherské Hradiště, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Veselí n. Moravou, Zlín.....4

Humanitární pomoc:

Nepokoje na Haiti: nedostatek nafty, protesty a střelba.....20

Rodiče a učitelé vyrábějí hračky pro Ermisona.....20

Přednášky, workshopy a desková hra.....21

Ukrajinské děti natočily v nahrávacím studiu Spievanku.....23

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

dostanete tyto Informace v době, kdy bude probíhat Slavnost všech svatých a Památka všech věrných zemřelých. Připomeneme si, že do společenství věřících patříme nejen my na této zemi, ale také svatí v nebi a duše v očistci. Vyjadřujeme to ve Vyznání víry slovy „věřím ve společenství svatých“. Ti, kteří již prožívají plnou radost a štěstí v Božím království, se za nás přimlouvají; za ty, kteří bolestnou touhou k plnému společenství s Bohem dorůstají, se přimlouváme my. Věříme, že život smrtí nekončí, ale proměňuje se a pokračuje dál. Duše člověka je nesmrtelná.

Letos si také připomeneme 30. výročí svatořečení Anežky České a s ním spojený pád komunistického režimu. Máme demokratickou společnost, svobodu slova, náboženskou svobodu, svobodu pohybu, různá občanská sdružení, Charita může opět sloužit potřebným lidem.

Nežijeme ovšem bez problémů; řada z nich vyplývá z duchovní a morální devastace minulého režimu (veď všichni kradnou). Žijeme v postmoderní „tekuté době“, ve které neplatí žádné pevné hodnoty, každý má „svou pravdu“, právníci mají různé právní názory na tutéž záležitost, parlament odhlasuje a prezident

schválí zákon, který pak Ústavní soud prohlásí za nezákonný a zruší (např. tzv. zdanění církevních restitucí), bují korupce a roste sociální nerovnost.

V závěrečném prohlášení mezinárodní Konference evropských komisí pro spravedlnost a mír, konané 11.–14. října 2019 v Bratislavě mj. čteme:

„Po pádu železné opony jsme věřili, že svobody bylo dosaženo. O 30 let později vidíme, že svoboda, spravedlnost a usmíření zahrnují více než jen odstranění železné opony. Uvědomujeme si nyní, že svoboda je nikdy nekončící projekt, na kterém musíme pracovat každý den.“ Konec citátu.

Jak? Sledovat, jak politikové plní své programy, nenechat se manipulovat povrchními hesly a líbivými gesty (např. zlevněné jízdné pro studenty a seniory), strašit neexistujícími hrozbami (imigranty, kteří o pobyt v ČR nemají zájem), žít zodpovědně a poctivě každý na svém místě, vytvářet přátelské vztahy se sousedy. Využívat právo volit své zastupitele, ne mít stranou a vládou nařízeno, koho volit a za neúčast ve volbách být postihováni...

P. Bohumír

ZPRÁVY Z ARCIDIECÉZE

Charitu, péči o druhé a mnohem víc přiblížil adaptační kurz

Svatý Hostýn – Další adaptační kurz pro nové zaměstnance Charity se uskutečnil v říjnových dnech na Svatém Hostýně. Na účastníky čekaly přednášky, besedy, výlet, prohlídka baziliky a další zajímavý program. Někteří z nich už nyní mají o práci v Charitě jasno.

Terénní pečovatelka z Veselí nad Moravou: „Lidé nám dávají energii zpátky.“



Lidia Myšková z Bystřice pod Hostýnem: „Charita mě naplňuje ve všech směrech...“

Ředitel Arcidiecézní charity Olomouc Václav Kepř: „Charita mě obmotala a je to něco, co bych nečekal. Je to 20-25 roků dobrodružství.“

Foto: Khrystyna Novodvorska, ACHO



Premiér přislíbil peníze na záchranu domácí zdravotní péče.

Jak přesně se dostanou k poskytovatelům?

Peníze na záchranu a následnou stabilizaci domácí zdravotní péče, o ty usiluje Charita Česká republika spolu se zástupci dalších poskytovatelů už více než rok. A právě o nich opět jednali její zástupci

v říjnu s premiérem Andrejem Babišem. Večer po jednání se pak z médií dozvěděli o tom, že do zdravotnictví – a speciálně do domácí péče – peníze půjdou. Ze souhrnných informací však není

zcela zřejmé, kolik přesně jich bude a jakými cestami se do systému dostanou. Zvlášť důležitým nástrojem je přitom úhradová vyhláška Ministerstva zdravotnictví, která měla vyjít do konce října.

Celkem 10,8 miliard, z toho 6 mld z přebytků na účtech zdravotních pojišťoven a 4,8 mld ze zatím blíže neurčených zdrojů, tolik peněz by mělo podle premiéra Babiše a šéfa komunistů Vojtěcha Filipa přibýt pro příští rok do rozpočtů veřejného zdravotnictví. Mezi explicitně uvedenými oblastmi figuruje i domácí zdravotní péče. „Jsou to pro nás velmi pozitivní zprávy. Otázkou však zůstává, jak budou peníze rozděleny a jakými způsoby se k nám dostanou. Panu premiérovi jsme zdůrazňovali význam začlenění zvýšených plateb do úhradové vyhlášky pro příští rok,“ uvádí Ludmila Kučerová z Charity, která se jednání účastnila za celý segment domácí zdravotní péče.

Detaily však zatím poskytovatelé služeb nemají. Do vydání vyhlášky přitom zbývalo několik dní. A právě způsob, jakým do ní bude rozdělení nově přislíbených peněz vloženo, je zcela zásadní. „Velmi se o způsob začlenění peněz zajímáme a ministerstvu zdravotnictví jsme rádi k dispozici,“ dodává Kučerová. Premiér Babiš totiž mimo jiné večer po setkání v médiích mluvil i o kompenzaci za navýšení platů ve státní správě o 1 500 korun na zaměstnance. Výše mezd a platů sester v domácí péči však závisejí na platbách od zdravotních pojišťoven, tedy na ceně tzv. bodu v úhradové vyhlášce. A také na tom, zda pro domácí zdravotní péči budou odstraněny regulace, které jsou podle právních analýz poskytovatelů této péče nejen nespravedlivé a nelogické, ale i protiústavní. Změna v těchto dvou oblastech patří dlouhodobě mezi základní požadavky ze strany zástupců domácí zdravotní péče.

Úhradové vyhláška není jediným dokumentem, který je třeba upravit. Kromě zvýšení úhrad za výkony a odstranění regulací požadovali 1. října na veřejném slyšení v Poslanecké sněmovně zástupci domácí zdravotní péče i úpravu ceníku v Seznamu zdravotních výkonů, který se v oblasti materiálu (například obvazů apod.) řídí cenami z doby svého vzniku, tedy z roku 1997.

Cílem sester, které jsou již přes rok ve stávkové pohotovosti, je dostat od zdravotních pojišťoven zaplacené každý měsíc v plné výši za práci, kterou skutečně odvedou. Aktuální situace je taková, že poskytovatelé čekají rok a půl na doplacení rozdílu mezi tzv. zálo-



hových platbami a vyúčtováním od pojišťoven. Zaplacené navíc kvůli regulacím dostanou zhruba jen 60 % toho, co udělají. Právě tato praxe a nízká cena bodu přivedly domácí zdravotní péči na hranici kolapsu.

Veřejné slyšení před petičním výborem Poslanecké sněmovny se konalo 1. října v návaznosti na petici za záchranu domácí péče Doma je doma, kterou za 3 měsíce podepsalo 70 tisíc občanů. Veřejně ji podpořila i řada známých osobností, vedle bývalé ministryně zdravotnictví Zuzany Roithové také místopředsdkyně Senátu Miluše Horská, ale i herečky Zlata Adamovská, Dana Batulková nebo představitelka hlavní role ve filmu Domácí péče Alena Mihulová.

Charita Česká republika je největší poskytovatel domácí zdravotní péče. Zajišťuje zhruba třetinu celého segmentu. V oblasti domácí zdravotní péče, u jejíhož zrodu v roce 1991 stála, poskytuje jejich 836 sester pomoc 37 400 klientům ročně, dalších zhruba 500 sester poskytuje zdravotní péči v domovech pro seniory a domovech se zvláštním režimem. Charita je také největším nestátním poskytovatelem sociálních a zdravotních služeb v České republice. Pomáhá rodinám, ženám, mužům i dětem bez ohledu na jejich věk, víru nebo zemi původu.

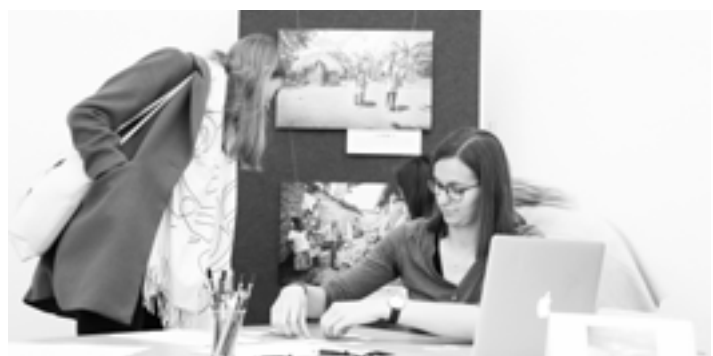
*Charita Česká republika
Ilustrační foto: Jakub Žák*

Haiti, Gruzie, Ukrajina a Uganda. Lidé se s Charitou vydali na cestu dobrovolníka

Olomouc – Akce Vydejte se na cestu dobrovolníka lákala ve středu 23. října odpoledne do Arcidiecézní charity Olomouc studenty. Zhlédli výstavu fotografií Kláry Kalinové, která působila několik měsíců v Ugandě. Mohli si s ní o jejich zkušenostech také popovídat a poznat život na chudém africkém venkově. Někteří se vydali směrem Haiti nebo Ukrajina, kde Charita působí, anebo do Gruzie. Život tamních lidí jim přiblížily další dobrovolnice – Katka

a Veronika. Návštěvníci se s nimi podívali také na video a fotky a zahráli si interaktivní hry a kvízy. Akce se uskutečnila při příležitosti Dnů dobrovolnictví Univerzity Palackého.

*(opa)
Foto: Khrystyna Novodvorska,
ACHO*



Ve volném čase pomáhá druhým.

Třeba tím, že je provází do jiných světů. Veronika má Cenu rektora UP

Olomouc – Univerzita Palackého ve čtvrtek 24. října rozdávala Ceny rektora. Mezi osmi oceněnými byla i Veronika Hypšová, která vytváří metodiky, vede workshopy a šíří osvětu ve svém volném čase pro Arcidiecézní charitu Olomouc. Hodně tak dává dětem a mladým ve školách, kteří se dozvídají, jak mohou zlepšit kvalitu svého života i života lidí v okolí - třeba jen tím, že nebudou vyhazovat odpadky na ulici, umyjí si ruce nebo převaří vodu, aby si uchránili zdraví, dozví se, jak pomoci lidem v nouzi... Veronika získala ocenění v kategorii Rozvojová spolupráce a dobrovolnická činnost.

Dobrovolníky ocenila Univerzita Palackého už třetím rokem, letos cenu získalo osm lidí v osmi kategoriích. „Univerzita si necení jen těch, kteří mají úspěchy v oblasti výzkumu, sportu a podobně, ale také studentů a pracovníků, kteří se ve svém volném čase věnují dobrovolnictví. Přispívají tak k rozvoji občanské společnosti a ta je nedílnou součástí demokratické společnosti,“ sděluje Vojtěch Vodseďálek z Dobrovolnického centra UP.

Napíná výprava po Haiti. I to je Veroničina pomoc

Předávání cen se uskutečnilo ve čtvrtek 24. října. Svou nominaci proměnila i třiadvacetiletá Veronika Hypšová, studentka Přírodovědecké fakulty UP. V Arcidiecézní charitě Olomouc pomáhá šířit osvětu pomoci potřebným, vytváří metodiky, vede workshopy s tématem humanitární a rozvojové práce a je autorkou deskové hry o Haiti. „Nápad vytvořit takovou hru přišel spontánně, když jsem byla na cestě z lektorování do arcidiecézní Charity. Sedla jsem k papíru, vzpomněla si na strasti a radosti Haiti a vše načrtla. Bavilo mě to. A když jsem pak viděla hru vytištěnou, udělalo mi to velkou radost,“ líčí Veronika. Její hra vzdělává a přitom baví a napíná spoustu dětí a studentů. Ti se jejím prostřednictvím „vydají po Haiti“, kde Charita pomáhá. Místo figurek používají haitské mušle. „Podívají se“ do hlavního města Port au Prince, do hor, pustin a někteří musí i přes moře, kde číhají žraloci. Cestou navíc plní zábavné úkoly a dozvídají se zajímavosti ze života na Haiti.

Veronika se zajímá o globální rozvojové vzdělávání a vytváří metodiky, které přibližují nejrůznější problematiku, například třídění odpadu nebo nemoci jako jsou cholera, tuberkulóza, ebola, malárie. Metodiku pak vylepšuje podle toho, jak sedne dětem a mladým



v terénu. A proč to všechno dělá? „Baví mě vyhledávat zajímavosti, které překvapí nejen mě, ale pak i účastníky workshopů. Vidět ty jejich překvapené obličejové a slyšet je, jak se diví: Cože? To jsme nevěděli! Chci, aby se lidé dozvěděli, že je třeba třídit odpad, a proč. Dále, že se nemají odpadky vyhazovat jen tak na ulici. Dostanou se do vody a škodí nejen lidem, ale hlavně zvířatům. Děti taky zjistí, jak se chránit proti různým nemocem, když cestují. Ale ochrání se vlastně i u nás v České republice,“ pokračuje studentka.

Jako dobrovolník se Veronika dozvídá spoustu zajímavého, což jednou využije i v praxi. „A také strašně ráda chodím na Arcidiecézní charitu Olomouc. Je tam úžasná atmosféra a není jediný den, kdy bych tam nebyla ráda,“ dodává.

Děkujeme!

Její pomoci si Arcidiecézní charita Olomouc velmi cení. „Veronika u nás začínala jako stážistka a poté nám začala pomáhat jako dobrovolník. Byla asistentkou rozvojových projektů na Haiti, nyní vytváří metodiky s nejrůznější tematikou, vede s námi workshopy ve školách, šíří osvětu... Zpestřuje naši činnost a je naší velkou pomocí, za což si jí velmi vážíme a děkujeme,“ říká charitní koordinátorka dobrovolníků Khrystyna Novodvorska.

Karolína Opatřilová, ACHO

Foto: Khrystyna Novodvorska, ACHO

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Moravská Třebová

Senioři se sejdou a prohloubí své zájmy v S-Klubu

Moravská Třebová – Srdečně vás zveme na první setkání S-Klubu, které se uskuteční ve čtvrtek 14. listopadu v 16 hodin. S-Klub bude mít zázemí v budově Charity Moravská Třebová a je přístupný všem lidem v důchodu z regionu Moravskotřebovska, Jevíčka a blízkého okolí. Své členy klub sdružuje na základě dobrovolného členství. V příjemném prostředí se senioři můžou pravidelně scházet, navazovat nové kontakty, ale především se mohou věnovat svým zálibám a zájmům společně se svými vrstevníky. V prostorách Charity Moravská Třebová nabízíme možnost využívat svůj volný čas k zálibám a koníčkům, o které bude zájem (tvorba adventních věnců, proutkaření, malba, společenské

hry...). Každý nápad se cení. Věříme totiž, že budete chtít svým novým přátelům předat své dovednosti. K dispozici bude především příjemné a teplé prostředí k posezení a seznámení, káva, čaj, občerstvení, místní malá knihovna. Nebojte se říct o setkání svým známým. Čím víc vás bude, zažijete více legrace. Život je příliš krátký na to, aby byl všední!

Kontaktní osoba: Tereza Letfusová, telefon: 733 742 157, e-mail: tereza.letfusova@mtrebova.charita.cz

**Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová**

Nejen nakupující pomohou lidem v nouzi. Při potravinové sbírce

Moravská Třebová – Podzimní kolo Národní potravinové sbírky proběhne 23. listopadu od 8 do 18 hodin. V den konání sbírky budou moci lidé v Moravské Třebové v obchodech Penny a BILLA zakoupit trvanlivé potraviny a vybrané drogistické zboží a darovat je těm, kteří jsou na pokraji hmotné nouze. Cílem celonárodní charitativní akce Národní potravinové sbírky je dát lidem možnost projevit solidaritu s těmi, kterým na nákup těchto surovin nezbývá dost peněz. Přestože totiž Česko patří k zemím s nejnižším podílem osob ohrožených sociálním vyloučením, stále u nás žije 1,5 milionu občanů pod hranicí chudoby. A právě těm Sběrka potravin pomáhá. Trvanlivé potraviny a drogistické zboží, které do ní zá-

kazníci věnují, pak poputuje například matkám samoživitelkám, seniorům, lidem v azylových domech a dalším potřebným. Darující veřejnost má prostřednictvím sbírky příležitost pomáhat přímo ve svém regionu, což je vždy ta nejlepší forma. Organizátorem celé akce je Byznys pro společnost, místním koordinátorem je Charita Moravská Třebová a dobrovolníky zde jsou zejména skauti a skautky z místní organizace Svaz skautů a skautek České republiky, 38. oddílu skautů sv. Františka Moravská Třebová.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Přednáška zavede diváky do Nepálu

Moravská Třebová – Charita Moravská Třebová ve spolupráci se Základní uměleckou školou Moravská Třebová srdečně zve na přednášku Jiřího Vokála na téma Nepál. Akce se uskuteční 28. listopadu od 17 hodin v koncertním sále ZUŠ Moravská Třebová. Vstupné ZDARMA.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Blíží se 10. ročník Svatomartinského veselí

Moravská Třebová – Akce, která se uskuteční 6. listopadu v sále Na Písku, je určena pro klienty denního stacionáře Domeček, sociálně terapeutických dílen Ulita a pro osoby se zdravotním znevýhodněním ze spřátelených organizací z regionu. Koná se za finanční podpory a pod záštitou hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického.

*Petr Matoušek,
Charita Moravská Třebová*

Charita Nový Hrozenkov

V Den Charity se soutěžilo o nejlepší štrúdl. Mezi „cukráři“ byla i spousta dětí

Nový Hrozenkov – Den otevřených dveří v Den Charity 27. září jsme ve Víceúčelovém charitním domě zahájili slavnostní mší svatou, kterou pro nás sloužil P. František Kantár ze Společnosti Božího Slova.

V dopoledních hodinách přijela také jedna třída ze Základní školy ve Velkých Karlovicích s paní učitelkou Jitkou Koňářikovou. Děti si s velkým zájmem prohlédly dům, vyzkoušely všechny možné kompenzační pomůcky, sociální auto a s neméně velkým zájmem se také setkaly s uživateli Domu pokojného stáří, kterým zazpívaly několik písní. Radost v očích byla vidět jak u dětí, tak u seniorů.

Součástí Dne Charity byla také Soutěž o nejlepší jablečný štrúdl. Hodnotit „cukrářské“ umění letos nebylo jednoduché. Každý z porotců dal zabrat svým chuťovým buňkám a při udělování bodů se musel mnohdy dlouze zamýšlet a rozhodovat, který je přeci jen ten nejlepší.

Letošní soutěž měla skutečně velkou odezvu. Do soutěže bylo přihlášeno 22 vzorků jablečných štrúdlů - 7 dospělých a 15 dětských. Štrúdlů od dospělých přišly hodnotit také loňské vítězky Natálie Kašperová a Eleonora Křenková.

Vyhrála paní Marie Vaculíková z Nového Hrozenkova, která získala Dárkový koš ze Dvora u kříže. Druhé místo v kategorii dospělých získala paní Hanka Hučíková z Hovězí a třetí místo obsadila slečna Tereška Orságová také z Nového Hrozenkova. Tyto výherkyně byly obdarovány Dárkovým balíčkem přeměněných plodů zahrady z Veselého Gruntu v Janové.

Na prvním místě v dětské kategorii, ve které se sešlo úžasných patnáct štrúdlů, se umístilo duo chlapců ze Základní školy Nový Hrozenkov: Richard Novotný a Martin Hrnčířík, kteří si odnesli



úžasný Dort od cukrářky Anny Pavelkové. Druhé místo obsadilo chlapecké trio z hrozenkovské školy: Petr Mikula, Michal Hořelica a Dominik Janík. Třetí místo pak obsadila dvojice děvčat taktéž z hrozenkovské školy: Martina Sušilová a Simona Pekařová. Druhé i třetí místo bylo obdarováno Sladkým balíčkem z Vinotéky u Kruháče.

Děkujeme všem dárcům vítězných cen v obou kategoriích, hlavně pak dětem, za jejich sladké výtvary, které udělaly obrovskou radost našim klientům. A těšíme se zase příští rok.

**Judita Grycmanová,
Charita Nový Hrozenkov**

Zdravotní sestřičky vyrazí do terénů s termobrašňami od Tescomy

Podzim zbarvuje listí do pestrých barev a pomalu se nám vkrádají pod bundy ranní mrazíky. Možná některé z nás, může přepadnout smutná nálada, že končí období slunění a jiných letních radovánek. Avšak naše zdravotní sestřičky i pečovatelky z terénních služeb potěšil praktický dárek v podobě termobrašně freshbox se třemi dózami od firmy Tescoma. Ty jim zajistí poslouží a přispějí k pohodě na cestách za klienty a nedovolí, aby výkyvy teplot zabránily našim milým kolegynkám rozdávat úsměv při pomoci druhým. Srdečně děkujeme za tento elegantní a především praktický dar!

**Lucie Oriňáková,
Charita Nový Hrozenkov**



Řidič Mirek: Charita plní určité poslání pomáhat a já jsem toho součástí

Mirku, v Charitě pracuješ již 4 roky jako řidič v Sociální dopravě. Co tě přivedlo k tomu jezdit denně 36 kilometrů do zaměstnání?

No každodenní dojíždění na takovou vzdálenost samozřejmě není žádný med. Co si budem povídat. Není to otázka času, ale spíš finanční náročnosti, nicméně při troše dobré vůle se to zvládnout dá. K autobusu do Halenkova mě přivedla především chuť pracovat s lidmi. Všeobecným úkolem řidiče autobusu je bezpečně přepravit osoby z bodu A do bodu B. Ale možnost jim navíc pomáhat nejen při přepravě je pro mne velkou přidanou hodnotou této práce. To je ten „motor“, ta motivace, která mi velí dojíždět za prací, kterou mám prostě rád a kterou mohu udělat radost ostatním.

Co jsi dělal předtím, než jsi přišel do Charity a co pro tebe Charita znamená?

Vyučil jsem se opravářem výtahů, ale krátce nato mi bylo jasné, že mě srdce táhne někam jinam. Jako mladík jsem se pustil do cestování a procoural stopem a železnici pěknou řádku zemí. Logicky mě to potom táhlo spojit koníčka s prací a začal jsem se věnovat dopravě. A protože jsem vždy tíhnul k lidem, byl autobus jasná volba. Začínal jsem jako řidič MHD, ale lákaly mě dálky a tak jsem začal pracovat pro různé dopravce a cestovní kanceláře na zájezdových autobusech. V Rakousku jsem pracoval ve firmě, která se zabývala přepravou nových vozidel z fabrik k zákazníkům po celé Evropě a Rusku. Tam jsem snad kromě tanku řídil opravdu vše co má kola. Bylo tam i pár let na kamionech a nákladní dopravě, ale nakonec jsem zůstal u zájezdů většinu profesního života. V kamionu byl člověk hodiny, dny a týdny sám, ale autobus je jiné kafe. Jsou v něm lidé a to mě vždy bavilo. Tady v Charitě je to podobné. Charita ale navíc plní i určité poslání pomáhat a já jsem toho součástí.

Objednávky na odvozy a zájezdy přicházejí z různých stran, můžeš nám říci, koho všechno jsi již vozil a které kouty světa jste společně navštívili?



Ano, lidé, organizace a zařízení si pomalu na tento druh přepravy začínají zvykat a tak objednávek opravdu přibývá. Např. to, že jsme schopni převézt komfortně bez přesedání až 6 vozíčkářů najednou i s doprovodem, je na rozdíl od zahraničí ve zdejších končinách rarita. Vozíme primárně osoby upoutané na invalidní vozík, tělesně postižené, nebo i starší lidi s omezením pohybu. Už jsem vezl i několik lidí, kteří jsou ležící. To všechno náš autobus umí. Starší a věřící lidé nejraději navštěvují různá poutní a církevní místa. Ke stálícím patří Svatý Hostýn, Turzovka, Velehrad nebo Svatý Kopeček u Olomouce. Navštívil jsem s nimi ale i Nitru, Trenčín, nebo krásné poutní místo Butkov u Ladců. Za relaxem a odpočinkem se lidé s handicapem často vydávají do Lu-

hačovic, Kroměřížských zahrad, nebo na zámek Lešná u V. Meziříčí. Díky lidem, kteří i přes svá postižení mají chuť poznávat, jsem se podíval i na exkurzi do Marlenky, Pohankového mlýna, nebo do muzea řeznictví či do pivovaru. Každoročně vozíme i postižené děti ze vsetínského Auxilia na tábor k vodní nádrži Pastviny na Ústeckoorlicku. A právě při poslední cestě se náš autobus i s těmito dětmi podíval až úplně nahoru na Praděd k vysílači.

Co ti první vyvstane na mysli, když se ohlédneš zpět na všechny ty cesty? Nějaká veselá historka?

Hlavně spousta spokojených tváří a radost v očích lidí, kteří se zase vydali na cestu. Rád vzpomínám na pána na vozíku, který mi říkal... pane řidič, mně je úplně jedno, kam mě vezete, já ani vystupovat nepotřebuju, mně stačí, že se vezu a můžu sledovat krajinu... Připomíná mi to, že „i cesta může být cíl“. Každá tako-

váto cesta je pro spoustu lidí nejen cesta, ale i jistá společenská událost, takže zažívám i dost vtipných situací. Nedávno jsme třeba vezli romské děti s jejich asistenty na výlet do Zlínské ZOO, našel jsem doma nějakou romskou cimbálovou muziku a za jízdy ji pustil do reproduktorů... a celou cestu zpět se náš autobus otřásal v základech zpěvem a radostí. Také nezapomenu na zájezd se seniory na Provodov. Nahoru ke kostelu je to opravdu hodně do kopce. Na mokřích dlažebních kostkách s napadaným listím začal autobus prokluzovat, až se nakonec úplně zastavil. Ale zdatní senioři si rady věděli. Všichni se i s berlemi a knězem natlačili ke mně dopředu k řízení, aby zatížili přední nápravu... A autobus se rozjel a se smíchem jsme se vyšplhali až nahoru. Zvenčí to ale musel být dost zajímavý pohled.

Šťastnou cestu přeje z Halenkova - řidič Mira Suchanů

Pokřtění a poslaní

Papež František klade důraz na misijní úkol církve hlásat evangelium, a proto si přál, aby se v celém světě slavil říjen 2019 jako Mimořádný misijní měsíc, kterému by měla předcházet celoroční příprava. Naše Charita patří do oblasti, kde působí misijní řád Společnost Božího Slova. Proto jsme se obrátili na kněze z této společnosti s prosbou o spolupráci na zprostředkování radostného poselství Pána Ježíše klientům i pracovníkům Charity Nový Hrozenkov.

V průběhu letošního roku se uskutečnila tato setkání:

14. března 2019

P. Pavol Baláž - O Brazílii

P. Baláž se v loňském roce po sedmi letech vrátil z misie v Brazílii, v části Amazonie. O své zážitky se s námi podělil při prezentaci fotografií. Povídal nám o tom, jak po příletu do Brazílie zažil tři šoky – teplotní, jazykový a kulturní. Jak říkal, bylo těžké jen existovat ve velkém horku a vlhkém vzduchu. P. Pavol působil ve dvou farnostech, které jsou rozlohou větší než Slovensko, působil v těch nejchudších u řeky Amazonky a v buši. Jeho povídání o šíření evangelia v těchto náročných podmínkách bylo velmi poutavé. Na závěr nám dal požehnání a jednu radu - nemějte na prvním místě práci, ale člověka v té práci.



P. Pavol „v akci“

22. března 2019

P. Marek Poláček - Poslání ženy v církvi a ve světě

P. Marek byl správcem farnosti Nový Hrozenkov, rektorem Misijního domu v Nitře a v současnosti je správcem farnosti Kukučínov.

Na přednášce P. Marka zaznělo, že posláním ženy je svou vnitřní krásou ukazovat na krásu Stvořitele. Žena má mít úctu k sobě, má se učit objevovat, že je krásná.

P. Marek také povzbudil všechny matky, které se trápí, že jejich děti žijí nesprávným způsobem života. Doporučoval jim, aby si odpustily, jestli nedaly svým dětem v období výchovy, to co měly,



P. Marek s kolektivem Charity Nový Hrozenkov

ale že daly maximum toho, co mohly nebo v té chvíli uměly.

10. července 2019

P. Ján Rušin - mše sv. u kapličky v Lušové

P. Ján Rušin je správce farnosti Halenkov. U kapličky v Lušové, v obci Halenkov se sešli nejen klienti a pracovníci Charity, ale i místní farníci. P. Ján promlouval o tom, kdo je největší misionář. Je to ten, kdo nejvíc miluje. Největší misie je spolupracovat s Ježíšem, nemusí to být někde v dálce, i v našem okolí jsou lidé, kteří hladoví po lásce. Opravdová misie je každodenní se přibližování člověku, ve kterém vidím samotného Boha.

31. července 2019

P. Karolus Luangga Tefa - mše sv. na Domečku

O prázdninách se na náš „Domeček“ přišel představit a odsloužit

mši sv. P. Karolus Luangga Tefa, kaplan z Nového Hrozenkova. P. Karolus je z Indonésie, z ostrova Timor. Prozradil nám o sobě, že o České republice měl povědomí jenom díky fotbalu. Češtinu se učil v Kolině a v Praze (mluví česky velmi dobře) a touhu být misionářem měl už jako malý chlapec. Raději než o sobě mluvil o sv. Ignáci z Loyoly a o jeho cestě k Bohu.



Sympatický P. Karolus na Domeček dorazil na kole

Jaro - podzim

P. Dušan Šimala - Společné putování do hor

Pokud to provoz Charity a počasí dovolilo, tak jsme společně s P. Dušanem (správce farnosti N. Hrozenkov), který byl ochotný věnovat nám svůj volný čas, společně putovali do krásných slovenských hor. P. Dušan je průvodcem, který hory dobře zná, umí vybrat krásné, málo exponované trasy, zná etymologii i historii. Na výšlapech se vystřídalo 19 charitních pracovníků, kteří měli možnost vzájemně se poznat, něco spolu prožít, pomodlit se. Říká se, že příroda je první knihou o Bohu, první stupeň zjevení. Viděli jsme dech beroucí scenérie, nádherné rozhledy, různorodost, malebnost a krásu hor, nad kterou se nedalo, než žasnout. Pro mnohé pracovníky jsou zážitky z hor nezapomenutelné.



20. září 2019

P. František Kantár – Hora Butkov – Skalné sanktuárium

Na nejmladší poutní místo na Slovensku nás doprovázel P. František (správce farnosti V. Karlovice). Při stoupání na vrch Butkov jsme se společně pomodlili křížovou cestu Božího milosrdenství. Křížová cesta je dlouhá 900 metrů a tvoří ji jakoby malé kapličky pod širým nebem, které jsou z kamene z místního lomu. Po posledním zastavení křížové cesty se nám otevřel

krásný pohled na Skalní sanktuárium a celé okolí. Neplánovaně jsme mohli vidět, slyšet i pod nohama ucítit odstřel v lomu a pak už P. František sloužil mši sv. Ve své promluvě nám doporučoval ztišit se a utíkat se k Božímu milosrdenství, které je nekonečné. O začátcích vzniku tohoto místa, o jeho budování i o současném dění nám po mši sv. popovídal Anton Barčík, generální ředitel Považské cementárny v Ladicích.



10. října 2019

Setkání s otcem provinciálem P. Pavlem Krutákem

„Jděte do celého světa a hlásejte evangelium všemu tvorstvu“ (Mk 16,15) je trvalý Ježíšův příkaz a je to také hlavní náplň činnosti Společnosti Božího Slova (SVD). Tato misijní řeholní společnost působí v 83 zemích po celém světě a je v ní asi 6000 verbistů. Malý vzorek různosti národů bylo možné vidět i při mši sv. 10. října v novohrozenkovském kostele, kde se u oltáře sešli tři kněží z této společnosti – P. Jozef Khang Thanh Dao z Vietnamu, P. Pavol Kruták ze Slovenska a P. Timothy Lehane z Irska.

Otec provinciál P. Kruták přijal pozvání v rámci Mimořádného misijního měsíce. V promluvě při mši sv. nás pobídl k zamyšlení, co může každý pokřtěný křesťan dělat. Může poznávat touhu Boha po naší spáse, touhu Boha po člověku, může být ochotný udělat něco pro dobro druhých a v neposlední řadě se může modlit - modlitba má nezastupitelnou hodnotu.

Po mši sv. P. Kruták promítl fotografie z historie i současnosti SVD a podělil se s námi o své zajímavé zkušenosti z misijního působení na Filipínách.

Pozdravil nás i P. Timothy Lehane, který působil v Ekvádoru a Římě a v současné době je provinciálem irsko-britské provincie SVD.



Na závěr myšlenka papeže Benedikta XV.: Jediným motivem misijní činnosti má být poselství a láska Pána Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky.

*Marie Fedorová,
pastorační asistentka*

POZVÁNÍ NA ADVENTNÍ KONCERT

Srdečně zveme všechny milovníky hudby na Adventní koncert Charity Nový Hrozenkov, který se uskuteční 13. 12. 2019 v 17 hodin v kostele sv. Jana Křtitele v Novém Hrozenkově.

Našimi hosty budou:

Václav Hudeček – housle, Lukáš Klánský – klavír
a Kateřina Krejčová – housle

Cena vstupenky je 360 Kč

Rezervovat si ji můžete na tel. čísle: 734 685 464

Výtěžek koncertu bude použit k zakoupení automobilu určeného k provozním účelům Domu pokojného stáří v Novém Hrozenkově.

Adventní koncert podpoří Nadace Divoké husy, která výtěžek koncertu zdvojnásobí.



Charita Olomouc

Výtěžek z bazaru na podporu hospicové péče vynesl překvapivou částku

Olomouc – Ve středu 9. října se v obchodní Galerii Šantovka v Olomouci uskutečnil dobročinný bazar na podporu Hospicové péče Caritas. Díky všem dárcům, zákazníkům a dobrovolníkům se prodejem drobné bižuterie, šátků, kabelek a dalších módních doplňků podařilo za jedno odpoledne získat neuvěřitelnou částku 35 044 korun. Středisko zdravotních služeb využije výtěžek k nákupu zdravotní techniky pro domácí hospicovou péči.

Pracovnice střediska zdravotní péče přišly s návrhem uspořádat Dobročinný bazar módních doplňků na podporu domácí hospicové péče v rámci Týdne pro mobilní hospice. Během jednoho měsíce po vyhlášení sběru se díky dárcům v obchůdku Dobrodruhá nashromáždilo neskutečné množství nejrozličnějších kousků módních doplňků, od bižuterie, šátků a kravat až po kabelky. Celková suma z prodeje v obchodním centru Šantovka činila 35 044 korun.

Chuť přispět byla veliká, první zákazníci začali nakupovat již při vybalování a poslední ještě nakupovali při sklizení. Skutečnost, že nákupem zákazník podpoří mobilní hospic, násobila zájem kolemjdoucích. „Někteří nás přišli cíleně podpořit, mnozí šli jen náhodou kolem a využili příležitosti udělat nákupem radost sobě nebo svým blízkým. Za výtěžek jsme měli v plánu zakoupit infuzní pumpu, avšak díky velkému zájmu dárců nyní můžeme koupit pumpy dokonce dvě,“ pochvaluje si sestra Leona Martinová, vedoucí Střediska zdravotních služeb Charity Olomouc.

Hnacím motorem uspořádané akce byla prezentace mobilní hospicové péče Caritas, která provází nevléčitelně nemocné v samotném v závěru života. „Zákazníci bazaru byli o účelu dobročinné akce informováni plakáty a také ústně při samotném nákupu, při kterém obdrželi leták Hospicové péče Caritas a mohli se tak dozvědět více informací o této tolik potřebné službě, která umožňuje nemocným až do poslední chvíle zůstat ve svém domácím



prostředí mezi svými blízkými,“ pokračuje s. Leona Martinová. Charita Olomouc děkuje všem dárcům a dobrovolníkům za podporu a pomoc. „Zvláštní poděkování patří obchodní Galerii Šantovka, která celou akci umožnila zdarma ve svých prostorách, a paní Tereze Kvapil Pokorné, osobnosti nevládního sektoru, pod jejíž záštitou se bazar konal. „Akce se těšila velkému zájmu, každý z návštěvníků si chtěl odnést hezký kousek v podobě šperku, kabelky, šátku či kravaty s dobrým pocitem, že udělá radost hned dvakrát. Je neuvěřitelné, že se nám tuto skvělou benefiční akci podařilo připravit za pouhý měsíc,“ sdělila Tereza Kvapil Pokorná. „Nejednou se nás zákazníci ptali, kdy tu zase budeme nebo kolik dnů bazárek poběží. Doufáme, že se z této úspěšné akce v rámci Týdne pro mobilní hospice stane tradice,“ dodala s. Leona Martinová.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Jan Buka: Řekli nám, že když pracují s námi a pro nás, tak tu práci chtějí dodělat

Je obecně známo, že dlouhodobě nezaměstnaní lidé postupně ztrácejí návyk soustavně pracovat. Nejohroženější skupinou jsou bezesporu

lidé bez domova, kteří se často nemohou z různých příčin uplatnit na trhu práce. Charita se snaží tyto bariéry překonat a podle mož-

ností poskytovat klientům nejrůznější formy uplatnění. Možností však není mnoho. Pracovníci střediska Samaritán proto začali hledat nové cesty příležitostí v rámci pracovních aktivit, které by lidem bez domova pomohly odrazit se ode dna. Inspiraci našli ve švýcarském modelu.

O pilotním projektu zaměstnávání lidí bez domova se zástupcem vedoucího střediska Samaritán Charity Olomouc Janem Bukou:

Kdy jste si uvědomili potřebu hledat pro lidi bez domova nové možnosti?

Ten zlom nastal letos na jaře, kdy jsme obdrželi pro naše klienty nabídku od Metropolitní kapituly u svatého Václava v Olomouci, že můžeme sbírat a pálit klest v lese. Sestavili jsme skupinku lidí a pustili se do práce. Tam se nám ukázalo, že když postavíme úplně jinak nabídku a smysl práce a pokusíme se nastavit takovou odměnu, která je důstojná, tak zájemce o práci máme.

Jaké byly první zkušenosti?

Pracovalo se po dobu jednoho týdne v lese u Tršic. Pálilo se klestí na kupkách pod dohledem, občas se zastavil hajný. Bylo to namáhavé, trvalo to déle, než jsme čekali. Uvědomili jsme si, že vzhledem k náročnosti se nám na to lidi mohli vykašlat a jít od toho pryč, ale řekli nám, že to chtějí dodělat, protože to dělají s námi a pro nás. To bylo pro nás důležitým sdělením. Viděli jsme, že lidi mají zájem, že jsou zvyklí pracovat.

Co může Charita klientům nabídnout?

Paralelně s tím, co se objevila možnost práce v lese, vznikla na úrovni města Olomouc pracovní skupina složená ze zástupců města, městské policie, technických služeb, dopravního podniku a dalších. Padala různá témata a jedno z těch témat bylo, že lidé bez domova chtějí pracovat a my víme o lidech, kteří toho jsou schopni a chtějí, jen jim nemáme co nabídnout. Město nás podpořilo. Od Technických služeb města Olomouce jsme dostali nabídku úklidu a čištění dvou ulic v Hodolanech, kde probíhá základní údržba chodníků, trávníků.

Jak dlouho už projekt probíhá a jaké jsou první zkušenosti?

Projekt odstartoval v polovině srpna, na čištění a úklidu olomouckých chodníků nyní pracuje osm lidí bez domova. Polovina z nich chodí na ranní směnu, v poledne je střídá druhá skupina. Odstraňují plevel z chodníků a odvázejí jej do sběrného dvora v Hodolanech. Pracují od pondělí do pátku, každá skupinka má svého předáka, kterými jsou bývalí nebo současní klienti střediska Samaritán. Jakmile doděláme zakázku úklidu ulic, začneme dojíždět pracovat na farmu v Hrubčicích.

Jak v rámci pracovních rehabilitací odměňujete klienty za vykonanou práci?

Co se týče odměn, máme nastavený motivační bodový systém. To znamená, že za odvedenou práci klienti nedostávají peníze, ale body, za které u nás získají navíc snídani, oběd, večeři, nocleh, sprchu. Body si mohou také proměnit na potraviny nebo hygienické potřeby. Záleží na tom, co zrovna potřebují. Jeden z našich klientů pracuje na úklidu chodníků nepřetržitě už od poloviny srpna, udělali jsme z něj proto předáka party. Ten už je zaměstnaný takzvaně na dohodu a dostává peníze. Lidé, kteří pracují kvalitně, postupně získávají další výhody. Systém funguje velmi dobře. Technické služby jsou s kvalitou práce spokojené.

Počítáte s tím, že tento motivační systém bude lidi bez domova k práci přitahovat víc, než tomu bylo dosud?

Určitě, náš ředitel Petr Prinz nás inspiroval švýcarským modelem zaměstnávání lidí, jehož podstatou je exponenciální růst výše odměny v případě, že je klient loajální a vydrží delší časové úseky. Ve Švýcarsku to funguje velmi dobře. U nás se zatím jedná o novinku. Jde o práci s pozitivní motivací, jejíž součástí je stále poskytovat příležitost, i když to nevyjde hned napoprvé. Klient tak má šanci dostat se ke slušné odměně, která mu pomůže nastartovat pracovní tempo a znovu obnovit pracovní návyky. Zároveň má garanci, že se dostane na noclehárnu, že mu budeme držet místo, že se nají, osprehuje, obdrží pracovní oblečení a další benefity.

Jaká jsou úskalí?

Je tam samozřejmě celá série rizik, co se může stát. Nejvíce jsem se však bál toho, abych lidi nadehnul, bál jsem se, že nás se systémem odměňování pošlou do háje, ale to se nestalo. Zájem byl velký, nyní máme v databázi 20 lidí, kteří chtějí vykonávat nějakou práci. Na setkání s klienty jsme předestřeli, že chceme rozjet nový projekt, nestavět jen na odměně, ale i na tom, že mohou být u něčeho nového, že mohou pomoci tu cestu vyšlapat, že to bude práce, která bude mít smysl. Vlastně tím pomohou založit něco nového, co pomůže jim i jiným a zároveň s férovými podmínkami a důstojnou odměnou.

Myslíte, že to bude opravdová šance pro lidi bez domova, aby se odrazili ode dna?

Ano, věřím, že jsme schopni na tomto základě vybudovat časem nějakou firmičku, která bude mít zisk a bude dávat práci lidem bez domova. Ono se to dělo dosud, ale těch pracovních příležitostí zatím nebylo tolik. Chceme ukázat lidem, kteří nepracují a chodí do našich služeb, že ti kdo pracují a snaží se, tak mají něco navíc, než ti, co jen využívají našich služeb. V tomto duchu s nimi komunikujeme, oni vědí, že budou na očích a že budou takovou vlajkovou lodí naší organizace.

Za rozhovor poděkovala Eva Štefková



Charita Otrokovice

V Charitním domově se soutěžilo v šipkách

Otrokovice - Máme za sebou další ročník turnaje „Přesná šipka“, který se konal v Charitním domově, a jehož se zúčastnilo celkem dvanáct družstev.

Nejdříve proběhl zápis všech účastníků a následně byl turnaj v šipkách zahájen. Po odházení všech deseti hodů se jednotliví účastníci přemístili do Denního centra, kde bylo připraveno malé občerstvení s kávičkou. Po sečtení bodů následovalo vyhlášení výsledků, kdy na 1. místě se umístil tým z DP Holešov, na 2. místě se umístil tým DP Lukov a na 3. místě tým z Alzheimerova centra. Charitnímu týmu bohužel bronzové místo uteklo o pár bodů, ale i tak jsme se umístili na pěkném 4. místě, nakonec přece jen není důležité vyhrát, ale zúčastnit se...

Děkujeme všem za účast a především příjemně strávené dopoledne a budeme se těšit na další ročník turnaje „Přesná šipka“.

Charita Otrokovice



Charita Šternberk

Na XIII. Benefičním koncertu Charity Šternberk zazpíval Pavel Novák



Šternberk - Většinou po Benefičním koncertě přichází poděkování i slova uznání od návštěvníků, hostů či sponzorů. O to složitější a náročnější je připravovat ročník následující. Tentokrát můj výběr interpreta padl na Pavla Nováka, který s námi spolupracuje již více let. Účinkuje na Charitním plese pro uničovské středisko, připravil zábavný pořad pro dětské koledničky Tříkrálové sbírky.

Benefiční koncert se konal 21. září v prostorách Městského klubu ve Šternberku. Záštitu převzal starosta města Šternberka Stanislav Orság, který přednesl svoji zdravici, také mně předal krásnou květinu a poděkoval všem charitním pracovníkům za práci. Moje pozvání přijal prezident Arcidiecézní charity Olomouc P. Bohumír Vitásek a poslanec Parlamentu České republiky Marian Jurečka. Celkový příjem ze sponzorských darů činil 243 000 korun. Pavel Novák zpíval zejména všechny známé pís-

ně svého otce, taktéž na něj vzpomínal jak v rovině veselé, tak i vážnější, právě v letošním roce si připomínáme 10 let od úmrtí. Mohu říci, že po koncertě jsem opět mohla slyšet slova poděkování za vydařený koncert. Na druhý den ještě přišel děkovný e-mail od Pavla Nováka, z něj krátká citace: „My jsme si to s kapelou užili a snad jste byli spokojeni i vy a diváci. Aspoň taková byla zpětná vazba po koncertě. Obdivuji vaši práci a vážím si, že mohu občas být její součástí!“

Po krátkém vydechnutí jsem již vybrala interpretku pro XIV. Benefiční koncert, budeme se těšit na muzikálové melodie v podání Leony Machákové a věřím, že i sponzoři nám ponechají svoji přízeň.

*Pavla Vyzovilová,
ředitelka Charity Šternberk*

Charita Uherský Brod

Brodští vyrazili na Pout' Charit do Trnavy

Trnava - Prostřednictvím programu přeshraniční spolupráce INTERREG V-A SR-ČR 2014 – 2020 (Kód projektu: 304031D115) projektu „Vzájemnou spoluprací ke zkvalitňování služeb“ měli pracovníci Charity Uherský Brod dne 4. října opět možnost účastnit se zajímavé společenské akce „Pút' Charit“ pod vedením Trnavské arcidiecézní charity.

Účastníci akce měli kromě mše svaté v Katedrále sv. Jána Krstiteľa a prohlídky Baziliky sv. Mikuláša taky možnost vstupu na renesanční městskou věž, na které se po absolvování 130 schodů pokochali výhledem na slovenský „Malý Řím“ – přívlastkem, kterým se královské město Trnava dlouhodobě pyšní. Děkujeme za pozvání, vážení přátelé!

*Jana Mackovičová,
projektový manažer,
Charita Uherský Brod*



Charita Uherské Hradiště

Kampaň přiblížila svět duševně nemocných

Uherské Hradiště - Největší osvětovou kampaní na téma duševní zdraví v Česku jsou bezesporu Týdny pro duševní zdraví. Charitní služba Labyrint – centrum sociální rehabilitace se do nich zapojuje pravidelně. Letošní pátý ročník spojila své síly s charitním nováčkem, Centrem duševního zdraví, a Diakonií – střediskem Cesta.

Moderované diskuze, přednášky, koncerty, názorné ukázky terapií a spousta dalších aktivit. To nabídl šestidenní program, který začal bořit bariéry mezi zdravými a nemocnými již 7. října ve foyer kina Hvězda.

„Tématika duševního zdraví je v naší společnosti stále na okraji zájmu. Chceme tak na ni nejen upozorňovat, ale i bořit některé mýty a předsudky. Podpořit lidi, aby se nebáli své potíže přiznat, vyhledat pomoc a hlavně aby věděli, kde ji najít,“ uvedla vedoucí Centra duševního zdraví Veronika Strapinová. Celosvětové statistiky říkají, že alespoň jednou za svůj život prožije některou z duševních poruch až 30 % lidí.

Slavnostní zahájení bylo v režii kyjovské kapely HELEMESE. Živelná kapela, vyznačující se hloubavými texty, roztančila všechny přítomné. Následnou diskuzi na téma Duševní zdraví v Uherském Hradišti moderovala sociální pracovnice Centra duševního zdraví Zuzana Fillingerová. Společně s ní k debatnímu stolu usedli psychiatr Ladislav Polách a psycholog Ondřej Vávra, aby prodiskutovali konkrétní témata týkající se duševního onemocnění. Foyer kina zaplnil špalír posluchačů, který se táhl až ke schodům směřujících do sálu kina, kde byl posléze ve večerních hodinách promítnut první z řady tematických filmů.

Moje jméno není diagnóza

„Podle účasti a otevřenosti účastníků kampaně se zdá, že nejúspěšnější byly přednáškové večery - nejenom divácky, ale také obsahem a množstvím dotazů. Otázky velmi osobního charakteru vždy směřovaly anonymně a přímo k odborníkům,“ uvedla bezprostředně po diskuzi Fillingerová. V oblíbenosti následovalo posezení, v němž se lidé obohaceli o zkušenosti s psychickou



nemocí otevřeli a promlouvali na veřejnosti. Sdíleli zkušenost s těmi, co se bojí nahlas přiznat svou nemoc, aby nebyli stigmatizováni sousedy či kamarády. Proto bylo důležité jim ukázat, že na to nejsou sami,“ vysvětlila koordinátorka kampaně Lucie Šalplachtová, která moderovala diskuzi trefně nazvanou „Moje jméno není diagnóza“.

Hlavní téma letošních Dnů duševního zdraví bylo Prevence sebevražd. Statistiky hovoří o 4 dokončených sebevraždách denně, což činí v Česku každoročně až 1 400. Ne každý sebevrah musí trpět duševní poruchou. Přes veškerou a dnes již dobře dostupnou péči stále 5 až 10 % lidí trpících depresivní poruchou končí život sebevraždou. Podle statistických dat se přitom nejvíce sebevražd v Česku odehrává v březnu a dubnu, z dnů vede pondělí. A přestože ženy trpí depresemi až dvakrát častěji než muži, kolem 80 % sebevražd spáchají muži. Vůbec nejhorší den co do počtu sebevražd je 1. leden.

A právě téma sebevražd bylo odtabuizováno člověkem, který se s nimi ve své profesi setkává. Vrchní psycholog hasičů Olomouckého kraje David Dohnal svým posluchačům poradil, jak mluvit

s člověkem, který chce spáchat sebevraždu nebo o tom uvažuje, co dělat, jak pomoci. Přednáška na téma „Stres, krize, trauma“ proběhla v prostorách Labyrintu. Týdenní kampaň nabídla vskutku rozmanitý program. Od komponované procházky s názvem Kudy kam v Uherském Hradišti aneb už vím, kam pro pomoc, po přednášku psychoterapeuta Michala Šalplachty o stravě, mikrobiomu



a duševnímu zdraví až po návštěvu relaxační místnosti zvané Snoezelen. Proběhlo také dramaterapeutické hraní, workshop věnovaný emocím a jejich objevování v pohybu, nebo arteterapie.

Iva Kučerová,
Charita Uherské Hradiště



Přepapučováno bylo také v ulicích města Uherské Hradiště

Uherské Hradiště - Po celý den v pondělí 7. října jste mohli potkat v centru města lidi v papučích. Papučovým dnem odstartoval celorepublikový Týden mobilních hospiců. Připojili se k němu Charitáři z Domácího hospice Antoníněk, ale také známí sportovci, herci, studentky i paní radní.

O co šlo? Všichni společně si obuli papuče, nebo si je vzali s sebou do práce, na trénink nebo jen tak do ruky. Všichni do jednoho - malí, velcí, staří, mladí, pomohli dobré věci. Tímto vtipným gestem upozornili na to, že je možné, aby nevléčitelně nemocní mohli dožít svůj život důstojně a doma.

„Snažíme se ukázat, že doma je opravdu doma. Umožňujeme odcházet lidem z tohoto světa přirozeně, v kruhu rodiny, při zajištění veškeré péče o umírajícího i lidi pečující,“ objasnil organizátor pestrého programu a vedoucí Domácího hospice Antoníněk Charity Uherské Hradiště Radek Nohál.

Papučový happening ukázal, že povědomí o této službě lidé mají. Řada konkrétních dotazů z řad široké veřejnosti směřovala přímo ke zdravotním sestrám, které mají letitou praxi. Rozdala se spousta telefonních kontaktů a letáků s informacemi, kde si mimo jiné můžete přečíst citát: „Ani na nejtěžších poutích nemusíte být sami“. Tým Domácího hospice Antoníněk tvoří nejen lékaři-specialisté, zdravotní sestry, ale také sociální pracovník, psycholožka, duchovní a pastorační asistentka.

„Ač byla maminka ve vaší péči pár dní, vaše pomoc pro naši rodinu byla nedocenitelná. Každý pracovník, s kterým jsem přišla do kontaktu, byl neskutečně milý a empatický. Díky vám mohla maminka odejít v klidu doma, kde jsme s ní mohli být do poslední chvíle a držet ji za ruku. Jsem za to neskutečně vděčná. I když ztráta někoho tak báječného jako byla moje maminka, je velmi těžká, odešla tak, jak si přála ona i my. A to je snad nejvíce, co jsme pro ni mohli udělat. Celý váš tým respektoval, ba dokonce podporoval intimitu tohoto momentu a i s následnými kroky (přivolání koronera, zjištění kontaktu na pohřební službu, připravení maminky) nám moc



pomohl. Nedokážu slovy vyjádřit, jak nápomocná nám vaše služba byla. Děkuji, že jste a že děláte svou práci srdcem,“ poděkovala písemnou formou Antonínkovi paní Š. S. z regionu.

Tichá vzpomínka za doprovodu pacientů a jejich příbuzných, kteří byli v péči „Antonínka“, se uskutečnila ve čtvrtek úderem 19. hodiny na Mariánském náměstí, a to zapálením svíček.

Celotýdenní program nabídl diskuze, pantomimické představení, vernisáž výtvarných prací žáků Slovácké základní umělecké školy s tématem domova, varhanní koncert v režii žáků a učitelů Základní umělecké školy Uherské Hradiště. Posledním vystupujícím v kostele sv. Františka Xaverského byli mladí folkloristé souboru Okluky za doprovodu cimbálové muziky Základní umělecké školy Hluk. Všichni svým talentem a umem podpořili dobrou věc.

Iva Kučerová,
Charita Uherské Hradiště



K akci se připojili Charitáři (zleva nahoře) projektový manažer Dalibor Jirásek, zdravotní sestra Marie Křižalkovičová a vedoucí Domácího hospice Antonín Radek Nohál a uprostřed dvě opletené tetky Irka Irina a Černá Černohorská, které upletly studentky UPŠ a ZUŠ v rámci kampaně Pleteme Hradiště.

Atletka - sprinterka Markéta Juráková AC TJ Slovácká Slavia UH (vpravo nahoře).

S papučemi v ruce zdraví Rychlé Šípy ze Slováckého divadla a Charitáři s radní Pavlínou Jagošovou v centru Uherského Hradiště.

Charita Veselí nad Moravou



DARUJ SPACÁK, DARUJ TEPLO

Chcěli jste vždy pomoci potřebným, ale nevěděli jste jak?

Ať už se rozhodnete přinést starý nebo nový spacák či deku, vždy pomůžete konkrétnímu člověku přežít zimu.

Pojďme společně ukázat, že nám problematika „lidí na ulici“ není lhostejná.

VYHLAŠUJEME SBÍRKU SPACÁKŮ A DEK, LŮŽKOVIN, RUČNÍKŮ

POZNÁMKA

: přijímáme pouze věci ČISTÉ, VYPRANÉ, NEPOŠKOZENÉ, FUNKČNÍ

: jak spacáky i deky, lůžkoviny, ručníky mohou být jak nové, tak i použité, pokud budou stále funkční.

DATUM SBÍRKY:

OD 1. 10. 2019 - do odvolání

MÍSTO:

KANCELÁŘ OBČANSKÉ PORADNY - Charita Veselí nad Moravou (Masarykova 176/3)

CENTRÁLA - CHARITA VESELÍ NAD MORAVOU (Masarykova 136)

Děkujeme za Vaši pomoc.



Charita Valašské Meziříčí

Nebojme se o psychických problémech mluvit otevřeně, vyzvali lidé se zkušeností s duševním onemocněním na besedě

Valašské Meziříčí - V úterý 1. října se v prostorách salonku kavárny Café Tucan uskutečnila beseda s lidmi se zkušeností s duševním onemocněním. Hlavním cílem bylo ukázat, že život s touto nemocí nekončí a že i s ní se dá žít kvalitně a plnohodnotně.

Akci pod názvem Moje jméno není diagnóza uspořádala Sociální rehabilitace Amika ve spolupráci s iniciativou Na rovinu v rámci Dnů duševního zdraví a pod záštitou Charity Valašské Meziříčí. Na besedu dorazilo asi dvacet posluchačů. Vedla ji Lenka Czereová a Lucie Šalplachtová z iniciativy Na rovinu, která bojuje proti předsudkům veřejnosti vůči duševně nemocným.

Na úvod setkání Radek Kutáč, vedoucí služby Sociální rehabilitace Amika, seznámil posluchače s hlavními cíli služby. „Snažíme se naše klienty vést k soběstačnosti, aby se mohli co nejvíce přiblížit fungování v běžném životě. Pomáháme jim nalézt či udržet si zaměstnání nebo bydlení. Usilujeme také o to, aby naši klienti dokázali samostatně vyřizovat své osobní záležitosti, smysluplně trávit volný čas a pečovat o své zdraví,“ řekl Kutáč. Dodal, že služba je poskytována zdarma, a to jak ambulantní, tak i terénní formou.

Bojíme se toho, co je neznámé

Poté následovala prezentace základních fakt týkajících se duševních onemocnění v České republice a stigmatizace. „Stigmatizace znamená odsuzování člověka kvůli některé jeho charakteristice a pro lidi s duševním onemocněním může často představovat větší zátěž nežli nemoc samotná, jelikož přispívá ke strachu vyhledat potřebnou pomoc a hájit svá práva,“ vysvětlila Lenka Czereová, která v iniciativě Na rovinu působí jako regionální specialista pro Zlínský kraj.

Její kolegyně z iniciativy Lucie Šalplachtová k tomu dodala: „Jeden z pěti dospělých Čechů má závažné potíže s duševním zdravím. Ti, kteří trpí duševní nemocí, se tím rozhodně nechlubí. Mají totiž strach z reakce okolí, které se často bojí toho, co je neznámé,“ uvedla s tím, že je třeba toto stigma prolomit a o du-



ševních nemocích začít otevřeně mluvit. Hlavní část bloku proto byla věnována moderované diskusi se třemi ženami, které mají zkušenost s duševní nemocí a nebály se promluvit o tom, jak je možné se vyrovnávat nejen s duševním onemocněním, ale také s negativními reakcemi okolí. Nakonec byl i prostor pro dotazy z publika.

Sociální rehabilitace Amika dlouhodobě usiluje o redukci a odstranění negativních či poškozujících hodnocení duševně nemocných, čímž přispívá ke zvýšení kvality jejich života. Každoročně proto pořádá přednášky na téma duševní zdraví. Další beseda se uskutečnila 10. října v zámku Žerotínů na téma strava, mikrobiom a duševní zdraví. Na této besedě, kterou vedl Michal Šalplachta, psychoterapeut, lektor a supervizor, lidé měli možnost dozvědět se o prokázaných souvislostech mezi stresem, mozkem, imunitou a trávicím traktem.

*Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí*

Šalplachta: Jíme 50x více cukru než naše babičky. Asi tolikrát se zvýšil výskyt Alzheimer

Valašské Meziříčí - Ve čtvrtek 10. 11. října se v prostorách freskového sálu na zámku Žerotínů uskutečnila přednáška týkající se prokázaných souvislostí mezi stresem, mozkem, imunitou, trávicím traktem a střevními bakteriemi. Přednášel psychoterapeut Michal Šalplachta.

Akci pod názvem Strava, mikrobiom a duševní zdraví, uspořádala Sociální rehabilitace Amika v rámci Dnů duševního zdraví a pod záštitou Charity Valašské Meziříčí. Více než dvouhodinové přednášky se zúčastnilo asi dvacet posluchačů.

Přednášku zahájil Radek Kutáč, vedoucí služby Sociální rehabilitace Amika. „Snažíme se lidi, kteří mají zkušenost s duševním onemocněním, podpořit v tom, aby mohli žít kvalitní a plnohodnotný život. Podporujeme je například při hledání zaměstnání, při samostatném bydlení nebo při nalezení smyslného trávení volného času. V neposlední řadě se snažíme



lidi s duševním onemocněním podpořit v tom, aby byli schopni navázat a udržet kontakty s dalšími lidmi,“ řekl přítomným

Kutáč s tím, že služba je poskytována zdarma, a to jak ambulantní formou, tak i v domácím prostředí klientů.

Mikrobiom ovlivňuje vývoj mozku, naši náladu i duševní zdraví

Následně předal slovo psychoterapeutovi, supervizorovi a lektorovi Michalu Šalplachtovi. „Poté, co bylo před deseti lety ukončeno mapování lidského genu, se zaměřily výzkumné laboratoře na náhradní cíl - zmapovat lidský mikrobiom. Mikrobiom je tvořen bakteriemi, viry, kvasinkami i parazity, které sídlí na povrchu lidského těla a uvnitř našich střev. Výzkum začal ukazovat nečekané souvislosti a přinesl revoluci do mnohých oblastí medicíny včetně vlivu na duševní zdraví,“ uvedl Šalplachta. Poukázal na prokázané souvislosti mezi stresem, mozkem, imunitou, trávicím traktem a střevními bakteriemi. „Mikrobiom ovlivňuje vývoj mozku, naši náladu i duševní zdraví. Naopak stres a strava ovlivňují náš mikrobiom. Narušení rovnováhy mezi naším tělem a mikrobiomem se podílí

na vzniku duševních nemocí jako je deprese, schizofrenie či Alzheimerova choroba,“ vysvětlil psychoterapeut.

„Mnoho jídel, které jíme, zvyšuje hladinu glukózy. Poté dochází k chronickému zvýšení inzulínu, což postupně vede k hypoglykemii. Mozkové buňky pak zažijí šok. To vyvolává úzkost u člověka, který se chce znovu najíst. Nají se a prudce se zvýší hladina glukózy,“ prohlásil také Šalplachta. Proto se podle něj doporučuje jíst menší porce vícrát denně. „Jíme 50x více cukru než naše babičky a dědečkové. Asi tolikrát se zvýšil výskyt Alzheimerova,“ doplnil.

Sociální rehabilitace Amika dlouhodobě usiluje o redukci a odstraňování negativních či poškozujících hodnocení duševně nemocných, čímž přispívá ke zvýšení kvality jejich života. Každoročně proto pořádá přednášky na téma duševní zdraví.

Petr Kupka,

pracovník v sociálních službách Sociální rehabilitace Amika

Jak bylo v Den otevřených dveří v Zastávce

Valašské Meziříčí - Výzdoba, hry, fotografie i video. V Nízko-
prahovém zařízení pro děti a mládež Zastávka ve Valašském Meziříčí jsme otevřeli dveře široké veřejnosti.

Byl to den jiný než ostatní. Náš klub mohl navštívit kdokoli - rodiče, učitelé, sourozenci i kamarádi, ale i ti, kteří se chtěli jen podívat, jak to v Zastávce vypadá. Prostor jsme si krásně vyzdobili balonky, připravili hry a chybět nesmělo ani drobné občerstvení. Pak už jsme s napětím čekali, kdo do klubu zavítá. První návštěvníci na sebe nenechali dlouho čekat. A přicházeli další. Všechny jsme po uvítání provedli Zastávkou a pomocí fotografií a videa představili, co v klubu všechno děláme. Naši stálí návštěvníci s nadšením ukazovali svým rodičům a sourozencům, kde a jak tráví svůj volný čas. Někteří hosté si s námi zahráli hry, jiní si popovídali, dokonce se i tancovalo. Na všech bylo vidět, že se dobře bavili a odpoledne v Zastávce jsme si všichni skvěle užili.

Martina Došková,
Charita Valašské Meziříčí



Valašská zabíjačka provoněla Dům pokojného stáří

Valašská Bystřice - Zpočátku to byl jen bláznivý nápad, zasnění se nad projektem společnosti Sodexo Pass ČR „Plníme přání seniorům“. Postupem času v nás rostlo nejen nadšení, ale i obavy: Jak to udělat, aby si to klienti co nejvíce užili? Nepřecenili jsme svoje síly?

Díky podpoře kolegů, kteří se ochotně nabízeli s pomocí při realizaci této velké akce, jsme se v sobotu 5. října odvážně pustili do díla. Celý den jsme věnovali výrobě zabíjačkových pochoutek: tlačanky, jitrnic, jelit, prdeláčky, ovaru. Klienti postupně přijížděli ochutnávat a sdílet své vzpomínky na zabíjačky z dob jejich mládí.

V neděli 6. října se náš domov pro seniory proměnil v jednu velkou hostinu, kde se u společných stolů sešli naši klienti, jejich rodiny, senioři z Valašské Bystřice a další hosté. Za zvuků cimbálové muziky se točilo pivo, podávala káva s frgály, ochutnávala zabíjačka. Klienti, kteří většinu svého času tráví



v posteli, se nechali nalákat a vyjeli ze svých pokojů. Byl to krásný den plný radosti, setkávání a samozřejmě dobrého jídla a pití.

Jestli to byla kromě radosti i pěkná dřina? Ano, byla. A navíc nejlepší teambuilding a nejefektivnější prevence proti syndromu vyhoření. Znovu jsme se totiž přesvědčili, co všechno společně dokážeme a že v tom nejsme sami. A šťastné úsměvy klientů nás ujistily, že svou práci děláme dobře, a že má hlu-

boký smysl, který si při každodenní rutině neuvědomujeme. Valašská zabíjačka se uskutečnila díky podpoře projektu „Plníme přání seniorům“ společnosti Sodexo Pass ČR a.s. ve výši 30 000 korun.

*Jitka Bajzová,
sociální pracovnice,
Dům pokojného stáří Valašská Bystřice*


**Charita
Valašské Meziříčí**

Noc venku

VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ



PŘENOCOVÁNÍ NA NÁMĚSTÍ
Co pro člověka bez domova znamená v zimě přečkat noc?

PROGRAM

15:00 /Náměstí/
Informace o službách pro lidi bez domova a v krizi,
program pro děti, teplý čaj, polévka

17:00 /Café Tucan/
Výstava fotografií se sociální tematikou - Pavel Zuchnický

17:00-19:00 /Café Tucan/
Beseda se Zuzanou Kříčkovou,
průvodkyní pražské organizace Pragulic

19:00-20:00 /Café Tucan/
Koncert kapely Swingtet (akustická podoba gypsy swingu)

20:00-22:00 /Café Tucan/
Promítání filmu VŠEHNY MOJE DĚTI

22:00 /Náměstí/
Večerka

spacák,
karimatku
s sebou

VSTUPNÉ NA CELOU AKCI
= MASOVÁ KONZERVA

Akce je pořádána pod záštitou místostarostky města Valašské Meziříčí Mgr. Zdislavy Odstrčilové








www.nocvenku.cz

Charita Zlín

Za naše věrné zemřelé jsme zapálili svíčku

Paní Radka (jméno smyšleno) navštěvovala naši ambulantní službu pro seniory velmi ráda. Rád ji měl i její syn, který o ni s láskou pečoval. Vždy, když ji ráno přivázel, neopomenul při loučení na objetí a polibek. Její cesta domů byla už na pracovnících služby.

Když jsme jednou spolu šly procházkou k ní domů, vyprávěla mi, sedíc na kolečkovém křesle, o svém koníčku. Když byla ještě zdravá, měla ráda vyrazit někam autem, cestovat sama, třeba do Alp a potom navštěvovat ta místa, která si předem vybrala. S nadšením v hlase mi sdělovala, že dokázala tiše sedět hodiny a pozorovat cesty mraků, stmívání, západ slunce, nebo pouhý pohyb něčeho malinkého v trávě. S touhou po krásné přírodě dokázala dlouho usilovně pracovat v kanceláři. A pak jí to nádherná příroda vynahradila. Tvrdila mi, že se nikdy nebála, dokázala spát v autě a být odkázána jen na sebe i na osamělých místech. Měla tolik nádherných zážitků! A když ji zaskočila mrtvička, snažila se hodně bojovat. Neuměla si představit život bez přírody a cestování. Ale už se jí vstát nepodařilo.

Když jsem paní Radku vezla domů v pátek, vzpomínala na jedno setkání, které se uskutečnilo před rokem, když cestovala do Rakouska. A nestihla mi to dovyprávět. Loučila jsem se s ní se slovy, že



po víkendu mi to všechno musí podrobně doříct. Ale v pondělí už nepřišla. Další atak nemoci byl silnější...

+Noela Frolková,
pastorační asistentka

Krakov a Wadowice, jednodenní poutní zájezd

Wadowice - bazilika Obětování nejsvětější Panny Marie s křtitelnicí, kde byl Jan Pavel II. pokřtěn, jeho rodný dům; **Krakov** La-giewniki - bazilika Božího Milosrdenství, kostel s hrobem řeholní sestry sv. Faustyny Kowalské s Obrazem Božího milosrdenství... v laskavém doprovodu zlínského kněze P. Kamila Obra

pořadatel CK - Aleš Kučera ve spolupráci s Charitou Zlín



Občanská poradna Charity Zlín: atribut patrona je ukryt v logu služby

Svatý František z Assisi, vyjednavatel míru a rádce, který se, mimo jiné, setkával i s těmi raněnými a lidmi tak zvané na okraji společnosti. Tato skutečnost byla jedním z důvodů, proč si

světce, jehož památka připadá každoročně na 4. října, zvolili před pěti lety pracovníci odborného a dluhového poradenství za svého patrona – nejen jako vzor lásky, ale i zajištění přímluvy.

U mučedníků a světců se vždy hledala opora a posila v nejrůznějších životních situacích. Důvěra v jejich přispění, zkušenost, obdiv a také úcta k nim souvisely s přijímáním jejich jmen. Ze stejného důvodu z nich i dnes vybíráme patrony a vzory pro život. Vždyť každý potřebuje ke štěstí lidskou bytost na všech stranách. I v nebi.

Potkáte-li se se sochou či výtvarným ztvárněním svatého Františka z Assisi, s největší pravděpodobností bude mít v rukou opeření, mnohdy jde o holubici. Je to jeden z jeho atributů, rozlišovacích rysů. Proto se objevuje v interním logu Občanské poradny Charity Zlín právě holubice, představující zranitelnost uživatelů služby, ale také harmonii, pochopení, laskavost a mír, což rozhodně není cizí sociálním pracovníkům střediska. Odborné sociální a dluhové poradenství je ve zlínské Charitě poskytováno od podzimu roku 2006. Hlavním úkolem pracovníků je motivovat uživatele služby k aktivnímu řešení jejich krizové situace, nikoliv ji za ně řešit. Jsou zde poskytovány informace, rady, aktivní pomoc a doprovod všem lidem v obtížné situaci, kteří se na sociální službu obrátí. Ta je nezávislým místem bezplatné, diskrétní a nestranné pomoci a provází občany při jejich obtížích. Služba vychází ze čtyř základních principů: bezplatnost, nezávislost, nestrannost a diskretnost. Jako jedna z mála je v regionu poskytována nejen ambulantně, ale i formou terénní, kdy pracovníci mohou potřebné po dohodě navštívit v místě jejich pobytu. Službu v minulém kalendářním roce využilo 308 uživatelů, letos během půl roku to bylo 160 osob, jimž bylo poskytnuto téměř 500 takzvaných intervencí (1).

„Nejčastěji nás navštěvují senioři, osoby v krizi, rodiny s dětmi,“ vyjmenovává takzvanou cílovou skupinu Pavel Hanke, sociální pracovník služby. Tito lidé přicházejí s problematikou z oblasti sociálního zabezpečení, lidských práv, bydlení, přefinancování, služba ale umí pomoci i v případech pracovně právních či občansko-právních vztahů. „Senioři většinou řeší dávky sociální podpory, příspěvek na péči a další možnosti pomoci a využití sociálních služeb,“ objasňuje Jana Strouhalová, vedoucí služby a sociální pracovnice, a pokračuje: „Nejvíce skloňovanou je ale u příchozích, především u mladých rodin, dluhová problematika, exekuce, možnost využití dávek. Půjčky a dluhy u rozvedených manželů či zadlužení, převážně žen, z doby jejich velké zamilovanosti, kdy na sebe braly finanční závazky za partnera,

je po mnoha letech dohání. Mnohdy k nám ale přicházejí takzvané pět minut po dvanácté. I když jak my říkáme, hlavně, že se rozhodli situaci řešit a odbornou pomoc vyhledali. To je ale krok první, protože po celou dobu spolupráce je potřebné, aby k ní přistupovali zodpovědně. Jinak jim můžeme těžko pomoci.“ Nezanedbatelnou činností služby je nedávno zahájená spolupráce se středními školami, kde je do praxe uváděn projekt Prevence sociálního vyloučení mladých dospělých v důsledku dluhové spirály, kteří po ukončení školní docházky vstupují na trh práce. Studentům posledních ročníků je nejen vážně, ale snad i zábavně představena problematika zadluženosti. Sociální pracovníci dlouhodobě také poskytují podporu pečujícím osobám při pravidelných skupinových setkáních. Pečující rovněž potřebují péči.

Svatý František z Assisi, Franciscus Assisiensis

- Postavení: zakladatel řádu OFM
- Úmrtí: 1226
- Patron: Itálie (od r. 1939), Assisi, Filipín; Katolické akce (1939); ekologie (1980) a ochránců přírody, chudých; kupců, krejčích, tkalců, skautských vlčat, tapetářů; vzýván proti bolestem hlavy, proti moru.
- Atributy: ptáci, beránek, bořící se dům, krucifix, lebka, lilie, říšské jablko, serafín, stigmata, vlk, zeměkoule

(1) intervence = odborná pomoc pracovníka prováděná přímo s uživatelem nebo zájemcem o službu o minimální délce 30 minut, o které existuje písemný záznam; zdroj metodika Zlínského kraje

Občanská poradna Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

**Pavla Romaňáková,
Charita Zlín**



Domovinka opět letos kvetla

Těšíme se ze zvláštní ceny získané v rámci zlínské výzvy Rozkvetlé město 2019, jaro a léto. Ještě více radostnou je skutečnost, že to není poprvé, co rozkvetlé zázemí sociální služby hodnotitele zaujalo. Poděkování všem, kteří se podíleli na péči o domeček.

Domovinka-centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora: Zlínský kraj z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje a Finanční podpora z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje, obě pro rok 2019, statutární město Zlín, dárce.

(pr)



HUMANITÁRNÍ POMOC

Nepokoje na Haiti: nedostatek nafty, protesty a střelba

Haiti - Chybějící přístup k vodě, nedostatek pohonných hmot, protesty, násilnosti. Situace na Haiti se dále vyostřuje. V zářijových i říjnových dnech Haitané zavřeli dokonce i obchody a školy. Nemocnice sotva fungují.

Na Haiti je stále nebezpečno. Nedostatek pohonných hmot spustil další protesty proti nefunkční vládě a upadající ekonomice. Násilí pokračuje. Obchody a některé školy jsou tak zavřeny. „Školu uzavřely i sestřičky z řádu sv. Josefa v Gonaïves. Tu navštěvuje kolem šesti set velmi chudých dětí, z nichž některé podporují naši dárci,“ tlumočí poslední zprávy Klára Löffelmannová, která má na starosti projekty pomáhající dětem a potřebným na Haiti. Klára na podzim obvykle vyráží přímo na Haiti, aby tam zhruba měsíc kontrolovala projekty a pomáhala v terénu. Kvůli nebezpečné situaci však byla le-

tos její mise přesunuta na příští rok. Haitané protestují už od loňska proti zkorumpované vládě. Drtivá většina obyvatel totiž žije v bídě, pak je tu pár lidí pohádkově bohatých a skoro nic mezi tím. Na Haiti navíc vládne sucho, lidé nemají přístup k vodě, úroda uvažá a do toho se ještě v poslední době přidal další problém. Nedostatek pohonných hmot. V některých částech Haiti řádí gangy, které loupí a neštítí se násilí. Také protesty Haitanů se neustále vyhrocují. Na podzim střílel ze zbraně i haitský senátor, přímo před budovou senátu. Zranil dva muže – ochranku a žurnalistu. Tvrdil, že šlo o sebeobranu. Doufáme, že se situace na Haiti co nejdříve zklidní. Myslíme na naše partnery, na školáky a další potřebné, kterým se s vámi snažíme pomáhat...

Arcidiecézní charita Olomouc



Rodiče a učitelé vyrábějí hračky pro Ermisona. Ten může chodit do školy

Zábřeh, Baie de Henne - Opice, zajíc, sova. Například tato zvířátka šijí a pletou rodiče a učitelé žáků zábřežské základní školy. Hračky nabídnou k prodeji 12. listopadu při dobročinné burze přímo ve škole. Peníze, které se jim podaří nastřádat,

pak zaplatí vzdělání devítiletému Ermisonovi z haitského Baie de Henne, kterého školáci podporují přes projekt Arcidiecézní charity Olomouc Adoptce na dálku.

Ermison žije se sestrou a tatínkem, který se snaží rodinu uživit výrobou dřevěného uhlí. Rodina chová ještě dobytek. Chlapec má to štěstí a chodí do druhé třídy v baiedehennské škole. „Rád maluje a ve škole se chová vzorně, je to slušný chlapec,“ podotýká koordinátorka projektu Klára Löffelmannová z Arcidiecézní charity Olomouc. Ta si podpory od zábřežské školy velmi cení, o to víc, že se do ní kromě dětí zapojují také jejich rodiče a učitelé. „Zábřežští mohli pouze uspořádat finanční sbírku, ale oni vyrábí krásné hračky, které musely dát hodně práce a navíc potěší někoho dalšího. Je to tak dvojnásobná pomoc a radost. Pro Ermisona na Haiti, ale i pro někoho tady v jejich blízkosti,“ říká Klára Löffelmannová.

Burza, díky které může zábřežská škola zaplatit chudému dítěti na Haiti vzdělání, se uskutečnila i v minulých letech. „Před Ermisonem jsme měli adoptovaného jiného chlapečka - Davea. I pro něj jsme pořádali burzu. Děti přinášely z domu hračky, se kterými si už nehrály, a ty jsme při burze nabízeli. Letos hračky ušili a upletli samotní rodiče a také naši učitelé. Kromě hraček ale budeme nabízet také čaj z bylinek, které ve škole pěstujeme díky dotacím z Olomouckého kraje,“ upřes-

ňuje dobročinnou akci Pavlína Hamplová, která učí na základní škole v Zábřehu.

Díky projektu Adopce na dálku® - Haiti chudé děti získají ve škole nejen vzdělání a tím šanci zlepšit svůj život, ale také jedno teplé jídlo denně. Mnozí ze školáků totiž ani to doma nemají. Na Haiti se rozednává kolem šesté hodiny ráno, děti vyrážejí do školy, některé hladové a dehydrované. Cesta pěšky jim může trvat i 2 hodiny. Po vyučování pak míří domů, kde pomáhají s domácností anebo se vydávají s těžkými vědry na dalekou cestu pro vodu. Té je totiž na Haiti nedostatek. „Možnosti učit se ve škole a najíst se tam, si děti velmi váží. A také my si vážíme podpory našich dárců, díky kterým můžeme haitským dětem pomáhat. Děkujeme!“ dodává za Arcidiecézní charitu Olomouc Klára Löffelmannová.

Za 14 let fungování projektu Adopce na dálku® - Haiti podpořili čeští dárci více než 1 000 potřebných dětí, včetně těch, které docházejí do školy právě teď.

Karolína Opatřilová,
Arcidiecézní charita Olomouc



Přednášky, workshopy a desková hra. Školáci se seznámili s Haiti

Letovice, Zábřeh – Dehydratace, přelidněné slumy, špinavá voda, zbořené domy, vlajka Haiti... Zdánlivě jiné obrázky

mají něco společného. Infekční onemocnění cholery. Epidemie vypukla na Haiti po zemětřesení v roce 2010, pár případů

Haiti hlásilo i těsně po hurikánu Matthew v roce 2016. Jeden z workshopů, desková hra a také přednáška humanitární pracovníce Charity přiblížily na přelomu září a října život na Haiti dětem ze základních škol v Letovicích a Zábřehu.

Školáci s jejich učiteli každý rok podporují haitské děti ve vzdělání. Děkujeme...

**Karolína Opatřilová,
ACHO**



Ukrajinské děti natočily v nahrávacím studiu Spievanku. Kupte si ji online

Ukrajina - Zpěv, rytmy, rozbušená srdce, radost. Heartcore. Děti z ukrajinských vesnic Bortnyky a Lopatyn, které s českými dárči dlouhodobě podporuje Arcidiecézní charita Olomouc, si vyzkoušely díky mezinárodnímu projektu být zpěváky. Společně nahrály ve studiu Spievanku, kterou v lednu 2020 vydají online. Písničku si lidé budou moci stáhnout a zaplatit za ni na www.heartcore-records.com. Jejich příspěvky podpoří dětský domov v Bortnykách, kde pro chlapce vybaví hudební učebnu. Měsíční projekt děti nadchl. Stejně tak českou hudební producentku Michaelu Bókovou, která s nimi pracovala. „Vzhledem k tomu, že se děti z Bortnyk pravidelně a aktivně účastní liturgií a různých církevních slavností, jsou mezi nimi velmi šikovní zpěváci, a to mě moc potěšilo. Dívky z Lopatyna poctivě vedla naše pedagožka zpěvu a práce s nimi byla snadná a příjemná,“ hodnotí koordinátorka projektu.

Projekt Heartcore for Ukraine uskutečňuje berlínské nezávislé vydavatelství Heartcore Records a snaží se podporovat hudební vzdělání dětí po celém světě. Chlapci z Bortnyk a dívky z Lopatyna se tak během srpna scházeli s odborníky při lekcích zpěvu a hudby, aby pak ve Lvově společně natočili Spievanku. „Píseň Spievanka pochází z archivu ukrajinské jazzové zpěvačky Ganny Grynivy. Ta žije v Berlíně, ale strávila mnoho času záznamem folklorních písní z Karpatské

oblasti. Spievanka mě zaujala svým hudebním i významovým obsahem. Vypráví příběh o stvoření světa a člověka,“ přibližuje Michaela Bóková s tím, že lektori vybrali z originální verze čtyři úvodní sloky, které zakomponují do jazzové alternativního aranžmá.

Projekt Heartcore zpestřil léto chlapcům v dětském domově v Bortnykách. Dvacet pět z nich absolvovalo téměř každý den společné i individuální hodiny zpěvu. „Učili se různé písně, snažili se psát vlastní hudbu a tvořit písně. Velmi dobré bylo, že chlapci zpívali sborově a učili se tak spolupracovat. U mnohých projekt vyzdvihl jejich talent a největší radost jim udělalo nahrávání ve studiu, ale také přítomnost dobrovolníků,“ dává zpětnou vazbu vedoucí dětského domova Ruslan Markiv.

Heartcore potěšil i vesnici Lopatyn. „Naše dívky natočily kromě společné písně s bortnyckými chlapci ještě jednu píseň pro vesničku Lopatyn,“ dodává Olesya Zhupnyk z Fondu Děti v nouzi. Přestože projekt a lekce už skončily, lopatynské děti žijí hudbou dál a občas pořádají malé koncerty pro své sousedy a další obyvatele vesnice.

Závěrečného natáčení v profesionálním studiu se účastnilo 14 bortnyckých chlapců a 4 lopatynské dívky.

Karolína Opatřilová,
Arcidiecézní charita Olomouc





Informace Arcidiecézní charity Olomouc, říjen 2019 (jen pro vnitřní potřebu)
 Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 581 115 216, e-mail: karolina.opatrilova@acho.charita.cz
 Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o. Uzávěrka tohoto čísla 15. 10. 2019.
 Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2019